

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וּלְקַדְּשׁוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה' וְלִפְנֵי הָאֱלֹהִים
כַּפַּת חֲמִירֵי וְעֵצֵי הָעֵד
עֲבַת וְעֵרְבֵי וְנָחַל
וְשִׁמְרוֹתֵיכֶם לִפְנֵי ה'
אֱלֹהֵיכֶם שְׁבַעַת יָמִים:
וְיִקְרָא כֵּן מִבְּ

2. בִּסְתָם תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת
יָמִים כָּל הָאָרֶץ
בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בִּסְתָם:
וְיִקְרָא כֵּן מִבְּ

3. וְתַחַת אֹהֶל מוֹעֵד
תִּשְׁבּוּ וְלִפְנֵי ה'
שְׁבַעַת יָמִים וְשִׁמְרוֹתֵיכֶם
אֶת מִשְׁמֶרֶת ה' וְלֹא
תִּשְׁתַּחֲוּ בִּן צִיְחָה:
וְיִקְרָא כֵּן לֵה

הגהות הב"ח

(א) גמ' ראשון אפילו
בנבטלים ראשון. גמ' ו'
נפסחוס דף ה' מקיף ה'
לחמור תשרי: (ב) גמ' אהם
אמר ימים ואפילו לילת או
אית אלה ימים ולא לילת
ידין הוא נאמר כן ימים
ונאמר במלואים ימים מה
הלן ימים ואפילו לילת
אף כן ימים ואפילו
לילת או כלן לרך ו נאמר
כאן ימים ונאמר הלן
ימים מה הלן ימים ורא
לילת אף כאן ימים ורא
לילת נראה למי דומה דין
דבר לילת: (ג) רש"י דיה
איתו וכו' על פי הרמב"ם

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ויעבדנו וכו'
ומעם ראשון טראה. פ"ן
עירובין דף לז ע"ב תוס'
ד"ה הכא נאלין:

מוסף רש"י

אמר קרא ביום ואפילו בשבת. תדלג אחת נכל ראשון, לדרשא אחת נכל יום שהוא ראשון למג (שבת קרא).

דמצי למימר ויוציא מרשות
ועניינים אמרינן יש לחוש
גון אם היה מונח בכרמלית
הוצאה לאוריתא ויש כאן

ויעבירנו ארבע אמות
מעמא דשופר והיינו
יום ראשון נמי ראשו
התורה התנה אחר
א"כ למימר אלא דא
בנבולין לא גזרו בהו
התורה בנבולין גזרו
בגמ' א"נ לא ידעין
בקיבועא דירח
(ד) ידעין חדא א"כ
שחל להיות בשבת
לולביתן להר הבית
הכנסת שמע מינה
קיים כאן בזמן שאין
הר הבית דאיתיה מן
הר הבית וילקחתם
אחד ואחד לכם משל
העץ העץ העץ העץ

ויום טוב הראשון בליל
ואפילו בשבת מכדי
איצטרך קרא למיש
נצרכא אלא לכל
דהאי תנא דתנא' לו
את השבת דברי ר' א
אמר קרא ביום ואפ'
מאי עברי ליה מיבעי
נור' אליעזר ביום ולא
ליה מסיפא דקרא ויש
שבעת ימים ומים לילף ימים
הוה אמינא לילף ימים
ימים ואפ' לילות אף כ
וסוכה גופה מנלן (ט)
שבעת ימים ימים וא
ימים ואפ' לילות או
נאמרי לילות ודין הוא
להליל ימים מה לילות
כאן ימים ולא לילות
ימים ואפילו לילות א
נראה למי דומה
היום מכדי שמצותו
דבר שמצותו שעי

יוביתו מלואים שאין

עין ב"מ שם צו ב"ד ולולב
יבחד ב"ד תקטו תקטו ככל מק
ר דבר"ה דלא ידיע קביעות
ש ראשון. מיתורא דה"א
ד"ה. ד"ה הירך המיומנת
יול בסוף פרק היצן (ד' מ)
דוד לפי ענינו: **וְסוֹכְבָה**
ז מה דירה איש ואשתו א
יס ולא לילות ששבעת ימים

ויעבירנו ארבע אמות
מרה"י לרה"י
דיש לחוש להעצרת ארבע
מונה בכרמלית או בקרפף א

בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים וְהִינוּ
עֲמָא דְמַגִּילָה אִי הָבִי
הָא תְּקִינוּ לִיה רַבְנָן
נָה קוֹדֶם תִּקְנָה מֵאִי
זִינוּן דְּאִיתִיה מִן הַתּוֹרָה
בְּכּוֹנֵן הֶגֶד דְּלִיתְהוּ מִן
רַבְנָן אִי הָבִי אֵידִינָא
יְקִיבְעָא דִּירְחָא אִינְהוּ
לִידְחוּ אִין הָבִי נָמִי
טוֹב רַאשׁוֹן שֶׁל אֶת
כָּל הָעָם מוֹלִיכִין אֶת
זִוְתָּנִיא) אִידֶךְ כִּלְכִּית
כּוֹמֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
חַמַּשׁ הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים שִׁמְעֵ
דְּרָה בְּגִבּוּלִין מִנָּה לֵן
לְהוֹרִיצָא אֶת הַשְּׂאֵל
שֶׁבִיבֵיהּ (וְ הַזֵּינוּ עֲמָא)

בשבת (ו' דאשן) אף
שאינו רוחה אלא
בדבר מלך כיום
טלמול אומר הוא
טלמול אומר רבא
שירי לולב ואליבא
בכל מכשיריו רוחין
עור מ"ט דר' אליעזר
שבת ורבנן האי ביום
יה יביום ולא בלילה
לילה מנא ליה נפקא
חתם לפני ה' אלהיכם
לילות ורבנן אף מהתם
לילות מסוכה מה להלן
נמי ימים ואפי' לילות
ת"ת בנסוכות חשבו
לילות אתה אומר
אינו אלא ימים ולא
כאן ימים (ו) ונאמר
ימים ולא לילות אף
כלך דלדך זו נאמר
ואים ימים מה להלן
כאן ימים ואפי' לילות
דבר שמצותו כל
כל היום ואל יוכה
אחת או כלך

גורדין לדורות ת"ל

תשובו
 אישמתי כלל בדממק' לקמן
 ויש בו צ"ד אע"פ שזמן ה
 החדש אלא צירוסלים אכל
 דרש דה"א מיעוטא הוא
 צריך למעוטי שמאל וכן
 גבי תוספת עיני דיוס ה
 מה בגנן. דאי משום תשנ
 ללא משום הלכתא שאני ה
 למאי דקאמרינן גראא למ

מג.

עין משפט
נר מצוה

ד א מ"י פ"ו מהלכות
 לולב הלכה ד'
 ה ב מ"י שם הל' ח'
 ו ג מ"י שם הלכה י'
 שם טושי"ע א"ח ס"י
 תרנג סעיף א'
 ז ד מ"י פ"ו מהלכות
 סוטה והלכה ה' והלכה
 ו סמג עשין מג טושי"ע
 א"ח ס"י תרלט סעיף א' :

רבינו חננאל

[illegible]

תשנ"ו